

Vec C-576/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

4. november 2020

Vnútroštátny súd:

Oberster Gerichtshof

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

13. október 2020

Žalobkyňa:

CC

Žalovaný:

Pensionsversicherungsanstalt

PRACOVNÝ DOKUMENT

Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) predložil ako súd rozhodujúci o opravnom prostriedku „Revision“ v konaniach týkajúcich sa pracovného a sociálneho práva [*omissis*] vo veci sociálneho zabezpečenia žalujúcej strany CC [*omissis*], ktorej predmetom je dávka starobného dôchodku, s ohľadom na opravný prostriedok „Revision“, ktorý podala žalujúca strana proti rozsudku Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko) ako odvolacieho súdu v otázkach pracovného práva a sociálneho práva z 26. mája 2020, [*omissis*] ktorým bol potvrdený rozsudok Arbeits- und Sozialgericht Wien (Pracovný a sociálny súd Viedeň, Rakúsko) z 26. marca 2019 [*omissis*], na neverejnom zasadnutí vyhlásil

uznesenie

v nasledujúcom znení:

A. Súdnemu dvoru Európskej únie sa predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania o tejto otázke:

1. Má sa článok 44 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté v iných členských štátoch zohľadnili v členskom štáte, ktorý má právomoc rozhodnúť o priznaní nároku na starobný dôchodok, ak v zmysle právnych predpisov tohto štátu žiadateľka o starobný dôchodok vykonávala s výnimkou dôb starostlivosti o dieťa počas celého svojho aktívneho pracovného života pracovnú činnosť alebo samostatne zárobkovú činnosť, len preto, že uvedená žiadateľka o dôchodok v čase, keď sa začali zohľadňovať doby starostlivosti o dieťa, ktoré pripadli na dotknuté dieťa podľa právnych predpisov tohto členského štátu, v danom štáte nevykonávala pracovnú, ani inú samostatne zárobkovú činnosť?

V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

2. Má sa článok 44 ods. 2 prvá časť prvej vety nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorý sa podľa hlavy II nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia považuje za príslušný členský štát, nezohľadní doby starostlivosti o dieťa v zmysle svojich právnych predpisov vo všeobecnosti alebo na nich neprihliadne len v konkrétnom prípade?

B. [*omissis*] [*omissis*] [Prerušenie konania]

Odôvodnenie:

[1] **I. Predmet konania a skutkový stav:**

- [2] Pani CC sa narodila v roku 1957. V období od 4. októbra 1976 do 28. augusta 1977 dosiahla v Rakúsku ako učeň 11 mesiacov príspevkov na povinné poistenie. Po ukončení štúdia dosiahla za obdobie od 1. januára 1982 do 30. septembra 1986 ďalších 57 mesiacov príspevkov na povinné poistenie z titulu výkonu samostatnej zárobkovej činnosti v Rakúsku.
- [3] Od októbra 1986 sa pani CC presťahovala do Spojeného kráľovstva a absolvovala tam štúdium. Na začiatku novembra 1987 sa presťahovala do Belgicka. V Belgicku sa jej 5. decembra 1987 narodil prvý syn a 23. februára 1990 ďalší syn. Následne sa s deťmi zdržiavala najskôr v Belgicku, následne od 5. decembra 1991 do 31. decembra 1991 v Maďarsku a napokon od 1. januára 1993 do 8. februára 1993 v Spojenom kráľovstve. Od 5. decembra 1987 do 8. februára 1993 sa pani CC starala o svoje deti a zabezpečovala ich výchovu. Nevykonávala zárobkovú činnosť a v Spojenom kráľovstve, v Belgicku a ani v Maďarsku sa jej nezarátavalo poistné obdobie na účely dôchodkového poistenia. Pani CC v tomto období nepoberala ani dávku v súvislosti so starostlivosťou a výchovou detí.
- [4] Pani CC sa 8. februára 1993 vrátila naspäť do Rakúska, kde následne vykonávala pracovnú, ako aj samostatnú zárobkovú činnosť a do októbra 2017 dosiahla z titulu výkonu zárobkovej činnosti doby poistenia na účely dôchodkového poistenia.

[5] **II. Základné predpisy práva Únie:**

- [6] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (*d'alej len „vykonávacie nariadenie 987/2009“*):

„Článok 44

Zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa

1. *Na účely tohto článku sa „doba starostlivosti o dieťa“ vzťahuje na každú dobu, ktorá sa pripočítava podľa právnych predpisov členského štátu v oblasti dôchodkov alebo za ktorú priamo vzniká nárok na doplatok k dôchodku z dôvodu starostlivosti o dieťa bez ohľadu na metódu, ktorá sa používa na výpočet týchto dôb, a bez ohľadu na to, či plynú počas starostlivosti o dieťa alebo sa priznali so spätnou platnosťou.*

2. *Ak sa podľa právnych predpisov členského štátu, ktorý je príslušný podľa hlavy II základného nariadenia, nezohľadňuje žiadna doba starostlivosti o dieťa, inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa podľa hlavy II základného nariadenia vzťahovali na dotknutú osobu na základe toho, že vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba k dátumu, keď sa podľa týchto právnych predpisov začala zohľadňovať doba starostlivosti*

o dotknuté dieťa, je naďalej zodpovedná za zohľadňovanie tejto doby ako doby starostlivosti o dieťa podľa svojich právnych predpisov, ako keby sa takáto starostlivosť o dieťa uskutočňovala na jeho vlastnom území.

3. Odsek 2 sa neuplatňuje, ak sa na dotknutú osobu vzťahujú alebo začnú vzťahovať právne predpisy iného členského štátu z dôvodu výkonu činnosti zamestnanca alebo samostatnej zárobkovej činnosti.“

[7] **III. Vnútroštátne právo:**

[8] A) Allgemeines Pensionsgesetz (Všeobecný zákon o dôchodkoch), BGBl I 2004/142 (ďalej len „APG“):

„Starobný dôchodok, nárok

§ 4. (1) Nárok na starobný dôchodok vzniká poistencovi po dovŕšení veku 65 rokov (priemerný dôchodkový vek), ak bol k rozhodnému dňu (§ 223 ods. 2 všeobecného zákona o sociálnom poistení ASVG) poistený aspoň 180 mesiacov podľa tohto alebo iného spolkového zákona, z ktorých prinajmenšom 84 získal poistenec na základe výkonu zárobkovej činnosti (minimálna doba poistenia). ...

Starobný dôchodok, výška

§ 5. (1) Výška hrubej mesačnej dávky vyplýva bez ohľadu na osobitnú sumu navýšenia podľa § 248 ods. 1 ASVG, § 141 ods. 1 GSVG (spoločný právny predpis pre zákon o sociálnom poistení podnikateľov) a § 132 ods. 1 BSVG (spolkový zákon o sociálnom poistení) – z celkového pozitívneho konta (§ 11 bod 5) k rozhodnému dňu (§ 223 ods. 2 ASVG) po vydelení číslom 14. ...

§ 16. ... (3a) Na účely splnenia požiadavky minimálnej doby poistenia podľa § 4 ods. 1 sa za mesiace poistenia považujú aj náhradné doby starostlivosti o deti podľa § 227a ASVG, § 116a GSVG a § 107a BSVG, na ktoré vznikol nárok pred 1. januárom 2005.

(6) Odchyľne od § 4 ods. 1 sa vek pre vznik nároku na dôchodok určí v prípade poistencov ženského pohlavia, ktorí dovŕšia vek 60 rokov pred 1. januárom 2024, podľa § 253 ods. 1 ASVG (§ 130 ods. 1 GSVG, § 121 ods. 1 BSVG); ...“

[9] B) Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (Všeobecný zákon o sociálnom poistení), BGBl 1955/189 (ďalej len „ASVG“):

„Doby poistenia

§ 224. Za doby poistenia sa považujú príspevkové obdobia uvedené v § 225 a § 226 a náhradné doby upravené v § 227, § 227a, § 228, § 228a a § 229.

...

Náhradné doby za dobu starostlivosti o deti z obdobia od 31. decembra 1955 do 1. januára 2005

§ 227a. (1) Za náhradné doby, na ktoré vznikol nárok v období od 31. decembra 1955 do 1. januára 2005 sa ďalej v oblasti dôchodkového poistenia, ktoré zahŕňa posledné predchádzajúce príspevkové obdobie, resp. ak takéto obdobie neexistuje, obdobie, na ktoré pripadá prvé nasledujúce príspevkové obdobie, v prípade poistenkyně/poistenca, ktorá (ktorý) sa skutočne a v prevažnej miere starala/staral o jej (jeho) dieťa (odsek 2), považuje doba takejto starostlivosti v tuzemsku v rozsahu najviac 48 kalendárnych mesiacov od narodenia dieťaťa. V prípade viacnásobného pôrodu sa táto doba predĺži na 60 kalendárnych mesiacov.

(2) Za dieťa sa v zmysle odseku 1 považujú:

1. deti poistenej osoby;

...

(3) Ak sa narodí (osvojí dieťa, prevezme do bezplatnej starostlivosti o dieťa) ďalšie dieťa pred uplynutím doby 48 mesiacov (doby 60 mesiacov), predĺži sa táto doba len do ďalšieho narodenia (osvojenia dieťaťa, prevzatia dieťaťa do bezplatnej starostlivosti), ...

(4) Nárok pre jedno a to isté dieťa vzniká počas predmetných období len tej osobe, ktorá v prevažnej miere skutočne zabezpečovala starostlivosť o dieťa. ...

...

(8) Za náhradný mesiac získaný na základe starostlivosti o osvojené dieťa resp. dieťa zverené do osobnej starostlivosti (odsek 2 zarážky 5 a 6) sa z prostriedkov kompenzačného fondu na podporu rodiny odvedie príspevok vo výške 22,8 % vymeriavacieho základu príspevku. Vymeriavacím základom príspevku za kalendárny deň je suma podľa § 76b ods. 4 v znení platnom a účinnom 31. decembra 2014.“

[10] § 116a GSVG je v zásade paralelným ustanovením k § 227a ASVG.

[11] IV. Tvrdenia a návrhy účastníkov konania:

[12] Pani CC požiadala 11. októbra 2017 žalovaného Pensionsversicherungsanstalt (Orgán dôchodkového poistenia, Rakúsko, ďalej len „PVA“) o priznanie nároku na starobný dôchodok.

[13] PVA priznal pani CC rozhodnutím z 29. decembra 2017 starobný dôchodok vo výške 1.079,15 eura mesačne od 1. novembra 2017. PVA pri stanovení výšky dôchodku vychádzala z počtu 366 mesiacov poistenia, na ktoré vznikol nárok v Rakúsku, z toho 14 mesiacov ako náhradné obdobie starostlivosti o deti od januára 1993 do februára 1994.

- [14] Žalobou namierenou proti tomuto rozhodnutiu sa pani CC domáha priznania vyššieho nároku na starobný dôchodok. Na účely výpočtu tohto dôchodku sa musí ako náhradná doba zohľadniť aj čas venovaný výchove detí v členských štátoch Spojené kráľovstvo, Belgicko a Maďarsko od 5. decembra 1987 do 31. januára 1993 (62 mesiacov).
- [15] PVA proti uvedenému namieta, že započítanie zahraničných dôb starostlivosti o dieťa podľa článku 44 vykonávacieho nariadenia č. 987/2009 nie je možné, pretože pani CC nevykonávala bezprostredne pred začiatkom výchovy detí zárobkovú činnosť a deti boli vychovávané v členských štátoch, ktoré v zásade upravujú započítanie dôb starostlivosti o dieťa.
- [16] **V. Doterajšie konanie:**
- [17] Prvostupňový súd [Arbeits- und Sozialgericht Wien (Pracovný a sociálny súd Viedeň)] žalobu zamietol, pretože neboli splnené požiadavky článku 44 vykonávacieho nariadenia 987/2009 pre započítanie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých v inom členskom štáte.
- [18] Druhostupňový súd [Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň)] tento rozsudok potvrdil. Zastával právny názor, že v prípade článku 44 vykonávacieho nariadenia č. 987/2009 ide o dovolené obmedzenie voľného pohybu občanov Únie upravené v článku 21 ZFEÚ.
- [19] Proti tomuto rozsudku podala pani CC opravný prostriedok „Revision“ na Oberste Gerichtshof (Najvyšší súd). Navrhuje, aby súd jej žalobe vyhovel. PVA sa na konaní o opravnom prostriedku „Revision“ nezúčastnil.
- [20] **VI. Odôvodnenie prejudiciálnej otázky:**
- [21] O prvej otázke:
- [22] Z článku 97 vykonávacieho nariadenia č. 987/2009 a článku 91 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej len „nariadenie 883/2004“) vyplýva, že tieto nariadenia už nadobudli účinnosť jednak v čase podania žiadosti o priznanie nároku na starobný dôchodok (11. októbra 2017) a jednak v čase vydania napadnutého rozhodnutia PVA (29. decembra 2017). V prejednávanom prípade sa preto podľa názoru Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) uplatní ich časová pôsobnosť (rozsudok Súdneho dvora C-522/10, *Reichel-Albert*, ECLI:EU:C:2012:475, bod 26 a nasl). Z článku 2 ods. 1 a článku 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 883/2004 vyplýva, že osobná a vecná pôsobnosť tohto nariadenia sa vzťahuje aj na pani CC.
- [23] Arbeits- und Sozialgericht Wien (Pracovný a sociálny súd Viedeň) správne konštatoval, že január 1993, keď sa pani CC spolu so synmi zdržiavali na území Spojeného kráľovstva, pred jej návratom späť do Rakúska, kde od februára 1993 vykonávala pracovnú činnosť, zohľadnil PVA ako náhradné doby starostlivosti

o dieťa podľa ASVG. Relevantné pre konanie sú preto v zásade doby starostlivosti o dieťa, ktoré pripadajú na pobyt pani CC v Belgicku (a mesiac v Maďarsku) od decembra 1987 do decembra 1992. V tomto období sa ešte neuplatňovalo nariadenie č. 883/2004, ale predchádzajúca právna úprava, teda nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (ďalej len „nariadenie 1408/71“). Podľa názoru Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) sa však tieto doby zohľadnia na účely zistenia nároku na dávky pani CC podľa článku 87 ods. 2 a 3 nariadenia č. 883/2004 (ako aj článku 94 ods. 2 a 3 nariadenia 1408/71, rozsudok Súdneho dvora C-28/00, *Kauer*, ECLI:EU:C:2002:82, body 22 až 24).

- [24] Na to, aby sa v prejednávacom prípade vôbec Rakúsko považovalo za príslušný štát pre započítanie dôb starostlivosti o dieťa pripadajúcich na čas, ktorý pani CC strávila v Belgicku a Maďarsku, do jej nároku na starobný dôchodok, museli by byť splnené podmienky stanovené článkom 44 vykonávacieho nariadenia č. 987/2009 (v tejto súvislosti pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát *Jääskinen* vo veci C-522/10, *Reichel-Albert*, ECLI:EU:C:2012:114, bod 62 a nasl.). Požiadavka vyplývajúca z článku 44 ods. 3 vykonávacieho nariadenia 987/2009 nie je splnená, pretože pani CC nevykonávala v Belgicku a ani v Maďarsku pracovnú činnosť resp. samostatnú zárobkovú činnosť. Ani vtedy, ak by v prejednávacom prípade Belgicko a ani Maďarsko (ako príslušné štáty bydliska podľa článku 11 ods. 3 písm. e) nariadenia č. 883/2004) nezohľadňovali dobu starostlivosti o dieťa (článok 44 ods. 2 prvá veta vykonávacieho nariadenia č. 987/2009), nebola by založená subsidiárna právomoc Rakúska v zmysle článku 44 ods. 2 druhej vety vykonávacieho nariadenia č. 987/2009, pretože pani CC v decembri 1987 (okamih, keď začala plynúť doba starostlivosti o dieťa pre jej prvého syna) v Rakúsku nevykonávala pracovnú, ani samostatnú zárobkovú činnosť.
- [25] Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) si preto kladie otázku týkajúcu sa výkladu článku 44 vykonávacieho nariadenia č. 987/2009, ktorú predkladá Súdnemu dvoru Európskej únie v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- [26] *Možný rozpor s primárnym právom:*
- [27] Článok 21 ZFEÚ priznáva občanom Únie právo slobodne sa pohybovať na území členských štátov, ktoré podlieha obmedzeniam a podmienkam ustanoveným v zmluvách a opatreniach prijatých na ich vykonanie.
- [28] Článok 44 vykonávacieho nariadenia č. 987/2009 prijal normotvorca Únie v reakcii na judikatúru Súdneho dvora vo veciach *Elsen* (rozsudok Súdneho dvora C-135/99, ECLI:EU:C:2000:647) a *Kauer*, ktoré si vyžiadali vymedzenie rozsahu ich pôsobnosti (odôvodnenie 14 vykonávacieho nariadenia č. 987/2009, návrhy, ktoré predniesol generálny advokát *Jääskinen*, ECLI:EU:C:2012:114, bod 3). Toto ustanovenie možno nepochybné považovať aj za vykonávacie opatrenie, ktoré dovoľným spôsobom obmedzuje výkon práva na voľný pobyt podľa článku

21 ZFEÚ. Uvedené vyplýva už z tej skutočnosti, že nariadenie č. 883/2004 a vykonávacie nariadenie č. 987/2009 nemajú za cieľ harmonizáciu resp. aj len aproximáciu, ale výlučne koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia vytvorených členskými štátmi, pričom poistenci nemôžu vyžadovať, aby ich odchod do iného členského štátu nemal nijaký vplyv na druh alebo výšku plnenia, na ktorú by si mohli uplatniť nárok vo svojom štáte pôvodu (rozsudok Súdneho dvora C-134/18, *Vester*, ECLI:EU:C:2019:212, bod 32 a. i.). Článkom 1 písm. t) nariadenia č. 883/2004 sa tiež spravuje otázka, aké doby sa majú uznať za doby poistenia a aké postavenie sa im prizná podľa práva členského štátu, v ktorom sa tieto doby dosiahli (rozsudok Súdneho dvora vo veci C-548/11, *Mulders*, ECLI:EU:C:2013:249, bod 37).

- [29] Vyššie uvedenému však odporuje tá skutočnosť, že pani CC (ako predovšetkým aj pani Kauer), pracovala výlučne na území Rakúska a dosiahla poistné obdobia, a preto by bolo možné argumentovať tým, že uvedená okolnosť môže na základe predpisov primárneho práva vytvárať dostatočnú súvislosť s rakúskym systémom sociálneho poistenia (ECLI:EU:C:2002:82, bod 32; ECLI:EU:C:2012:114, bod 35). Skutkové okolnosti v tejto veci sa však líšia od konania vo veci *Kauer*: na rozdiel od pani Kauer sa už totiž pani CC v čase narodenia detí nenachádzala v Rakúsku. Naopak skutkové okolnosti v tejto veci možno skôr prirovnať k okolnostiam v konaní *Reichel-Albert*. V tejto veci síce Súdny dvor rozhodoval ešte na základe nariadenia č. 1408/71, ktoré v tom čase neobsahovalo právnu úpravu porovnateľnú s článkom 44 nariadenia č. 883/2004. Zdôraznil však základ svojho rozsudku vychádzajúci z predpisov primárneho práva, keď predovšetkým uviedol, že na určení dostatočne úzkeho vzťahu pani *Reichel-Albert* s nemeckým systémom sociálneho poistenia, nemôže nič zmeniť ani ustanovenie o právomoci článku 13 ods. 2 písm. f) nariadenia č. 1408/71 (pozri v súčasnosti: článok 11 ods. 3 písm. e) nariadenia č. 883/2004), ktoré bolo prijaté až v roku 1991 a preto ešte nenadobudlo účinnosť, podľa ktorého by právomoc počas dôb starostlivosti o dieťa patrila Belgicku ako štátu bydliska.
- [30] *Možný rozpor so zásadou ochrany legitímnej dôvery v práve Únie:*
- [31] Keďže nariadenie č. 1408/71 neobsahovalo nijaké ustanovenie, ktoré by bolo porovnateľné s článkom 44 nariadenia č. 883/2004 a pani CC dosiahla doby starostlivosti o dieťa v rámci časovej pôsobnosti tohto nariadenia, existujú pri prvom posúdení s ohľadom na vyššie uvedenú judikatúru Súdneho dvora aj v prejednávacom prípade relevantné dôvody podporujúce záver v tom zmysle, že sa belgické a maďarské doby starostlivosti o dieťa majú považovať za relevantné doby starostlivosti o dieťa, ktoré sa majú posúdiť v Rakúsku, pretože v rámci pôsobnosti nariadenia č. 1408/71 by sa vychádzalo z dostatočne úzkeho vzťahu pani CC k rakúskemu systému sociálneho poistenia. V tomto ohľade by sa situácia pani CC zhoršila po nadobudnutí účinnosti článku 44 vykonávacieho nariadenia 987/2009 od 1. mája 2010, a teda dávno po absolvovaní dôb starostlivosti o dieťa.
- [32] Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa zásada ochrany legitímnej dôvery považuje za súčasť právneho poriadku Únie a členské štáty sú povinné na ňu

prihliadať pri uplatňovaní ustanovení práva Únie (rozsudok Súdneho dvora C-62/00, *Marks & Spencer*, ECLI:EU:C:2002:435, bod 44). S touto zásadou je síce spravídla v súlade, aby sa nová právna úprava uplatnila aj na budúce účinky situácií, ktoré vznikli za pôsobnosti predchádzajúcej právnej normy. Táto zásada však bráni tomu, aby zmena vnútroštátnej právnej úpravy zbavila oprávnenú osobu nároku, ktorý jej vznikol na základe predchádzajúcej právnej úpravy (rozsudok Súdneho dvora C-107/10, *Enel Maritsa Iztok 3*, ECLI:EU:C:2011:298, bod 39). Vzhľadom na to treba hmotnoprávne pravidlá práva Únie vykladať tak, že na situácie vzniknuté pred nadobudnutím ich účinnosti sa vzťahujú len v rozsahu, v akom z ich znenia, cieľa a štruktúry vyplýva, že sa im má takýto účinok priznať (rozsudok Súdneho dvora C-334/07 P, *Komisia/Freistaat Sachsen*, ECLI:EU:C:2008:709, bod 44).

[33] Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) nevyklučuje, že článok 44 vykonávacieho nariadenia č. 987/2009 môže byť nepochybne v súlade so zásadou ochrany legitímnej dôvery, pretože toto ustanovenie upravuje (len) budúce účinky (vznik nároku a výšku starobného dôchodku) dôb starostlivosti o deti, ktoré sa dosiahli ešte pred nadobudnutím jeho účinnosti. Pani CC však odvádzala príspevky len do rakúskeho systému sociálneho poistenia a zárobkovú činnosť vykonávala výlučne v Rakúsku. Už v čase nadobudnutia účinnosti článku 44 nariadenia 987/2009 existoval dostatočne úzky vzťah k rakúskemu systému sociálneho poistenia. Pani CC preto podľa Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) mohla získať legitímnu dôveru, do ktorej sa prostredníctvom článku 44 vykonávacieho nariadenia 987/2009 zasahuje spôsobom odporujúcim zásade ochrany legitímnej dôvery.

[34] O druhej otázke:

[35] PVA tvrdil, že pani CC dosiahla doby starostlivosti o dieťa v štátoch, ktoré v zásade upravujú započítanie dôb starostlivosti o dieťa. V tomto ohľade ešte chýbajú procesné zistenia. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku ostáva naďalej nejasné, čo znamená, ak článok 44 ods. 2 prvá polovica vety vykonávacieho nariadenia stanovuje, že členský štát, ktorý je príslušný podľa hlavy II nariadenia č. 883/2004 „nezohľadní“ dobu starostlivosti o dieťa. Tento pojem možno na jednej strane chápať tak, že uvedený členský štát v konkrétnom jednotlivom prípade nezapočíta nijakú dobu starostlivosti o dieťa, alebo že tento štát celkom všeobecne v rámci katalógu jeho dôb dôchodkového poistenia nepozná doby starostlivosti o dieťa (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát *Jääskinen*, ECLI:EU:C:2012:114, bod 67).

[36] **VII. Prerušenie konania:**

[37] [omissis] [Procesné ustanovenia]

[omissis] vo Viedni, 13. októbra 2020

[omissis]